

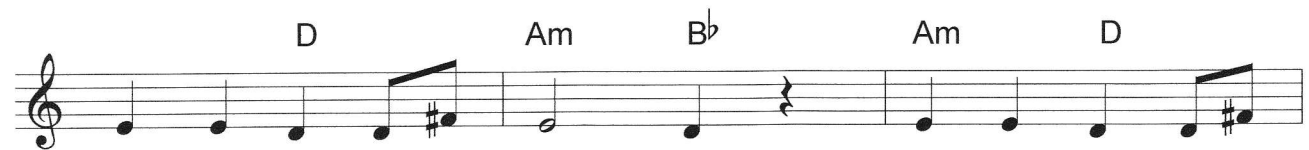
Lohikäärme ja seitsemän prinsessaa

Mikko Perkoila

1.Syn - ke - än met - sän kes - kel - lä ko - ho - aa

(2.It - ki)
(4.Vie - lä)
(5.He)

syn - kän - syn - ke - ä vuo - ri. Vuo - ren juu - rel - le

rat - sas - ti ker - ran prins - si niin ul - jas ja nuo - ri. Hän

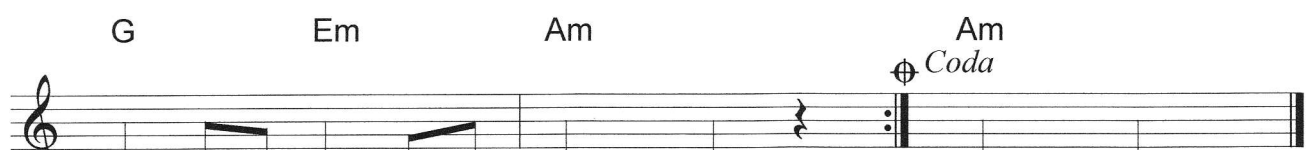
5.xTo Coda

vuo - ren sei - nä - män luo - las - ta kuu - li ou - to - a va - li -

tus - ta: siel - lä it - ki ja ul - voi lo - hi - käär - me

suu - ri ja syn - ke - än mus - ta. päi - tään

Am
Coda

LOHIKÄÄRME JA SEITSEMÄN PRINSESSAA

-Mikko Perkoila-

Synkeän metsän keskellä kohoaa
synkänsynkeä vuori.
Vuoren juurelle ratsasti kerran
prinssi niin uljas ja nuori.
Hän vuorensinämän luolasta kuuli
outoa valitusta:
siellä itki ja ulvoi lohikäärme
suuri ja synkeän musta.

Itki lohikäärme: - On niin ankeaa
kun aina haukutaan hirviöksi.
On mulla vankina seitsemän prinsessaa,
jotka saanut olen perinnöksi
Yhdellä heistä on huoneessaan
tuhat kenkää paritonta.
Toinen on tarinoita kertonut
jo yötä yhtä monta.

- Kolmas kovin äänekkäästi
kun rouskuttaa omenoita,
istuu neljäs lammen rannassa
ja suutelee sammakoita.
Viidennellä on tukkaa niin
että luola jo hiuksiin hukkuu.
Kuudes ei herneeltä unta saa
ja seitsemäs vain nukkuu ja nukkuu.

Vielä lohikäärme jatkoi: - Jos vain on
sulla sydäntä, prinssi-kulta,
viet pois nämä seitsemän prinsessaa
ja samalla murheet multa.
Prinssi näki, että hirviön elämä ei ollut
lainkaan onnellista.
Hän ratsasti kotiin ja avuksensa pyysi
kuusi prinssiä naapurista.

He hakivat prinsessat luolasta
ja pian kaikki viettivät häitään.
Lohikäärme synkeällä vuorellaan
ilosta nyökytti kaikkia päitään.